

Oponentský posudek bakalářské práce Martiny Hanusové *Otázka morisků v Cervantesově tvorbě*

Mgr. et Mgr. Barbora Doležalová

Martina Hanusová ve své práci analyzuje téma morisků v tvorbě Miguela de Cervantesa. Pro svou analýzu zvolila tři texty, *Dona Quijota*, kterému se ve své práci věnuje nejvíce, *Život v Alžiru* a také pastýřský román *Galatea*, jehož se dotkne pouze okrajově. Cílem její práce je zjistit, jak ovlivnilo soužití křesťanské a muslimské kultury Cervantesovy knihy, jestli se v nich odráží vyhnání morisků z roku 1609 a případně jaký názor na morisky a jejich vyhnání Cervantes měl. Autorka úspěšně splnila první dva vytyčené cíle, avšak třetí se mi jeví poněkud problematický, proto by mohla při obhajobě odpovědět na otázku, zdali má smysl si podobnou otázku klást a je-li možné na ni najít odpověď, protože sama na s. 15 uvádí: „Ve své tvorbě si totiž [Cervantes] často protirečí a není z jeho knih jasné, jaké zastával v těchto tématech stanovisko.“

Práce je rozdělená na dvě větší části. V první autorka uvádí čtenáře do kontextu doby vzniku Cervantesových děl a z historického, společenského a ekonomického hlediska pojednává o vyhnání morisků. Přestože jde o jakýsi historický úvod, je vzhledem k tématu bakalářské práce adekvátní. Následuje kapitola nazvaná „Literárněvědná problematika“, jejímž cílem je představit literární teorii, která se dotýká tématu práce. Autorka ale bohužel zmíní pouze tři neteoretické práce na téma morisků u Cervantesa, z literární teorie odkazuje pouze na dvě (poznámka pod čarou č. 20 a 21) a nad metodou práce se nezamýšlí, což se následně odráží v hlavní části práce při samotné analýze, jež například ve čtvrté kapitole skončí u pouhého výčtu.

V hlavní části – čtvrté až sedmé kapitole – se autorka zaměřuje na samotnou analýzu zmínek o moriscích a Maurech. Za nejzdařilejší považuji kapitolu šestou a sedmou, v nichž se autorce podařilo nepodat pouze výčet daných výskytů, ale vztáhnout je k celku Cervantesova díla a kontextu doby. Autorka by u obhajoby mohla vysvětlit, proč raději použila termín *kostumbrimus* (namísto například pouhých typizovaných postav) nebo proč ji další analýza Cide Hamete Benengheliho nepřijde plodná (přestože závěr této kapitoly na s. 34 se mi jeví jako velmi zdařilý). Dále jsem ocenila interpretaci Sanchova setkání s Ricotem a autorčinu práci se sekundární literaturou k tomuto tématu, při které také dokázala nabídnout vlastní pohled.

Práce je velmi dobře strukturovaná a jasně a srozumitelně napsaná, avšak chybí jí jistá preciznost. Z formálního hlediska bych autorce doporučila věnovat větší pozornost čárkám, chybným vazbám a překlepům (například „Za královských dekretem“ s. 45, „která pro tyto dvě skupiny spojuje“ s. 49 atd.). Také by měla sjednotit psaní názvů děl do jednoho jazyka a věnovat pozornost faktickým nepřesnostem (Karel I. nebyl synem, nýbrž vnukem Katolických králů, s. 10). Myslím, že by rovněž bylo vhodné v práci uvést, že vycházela z překladu *Dona Quijota* od Václava Černého, a celkově by se mohla více soustředit na uvádění citované literatury (chybí jí části citací – viz například poznámka pod čarou 23, jména překladatelů apod.). Autorka by také měla precizněji zacházet s terminologií a nezaměňovat například literární kritiku s literární vědou atp.

I přes výše zmíněné nedostatky považuji práci za zdařilou a oceňuji jistě náročnou práci s primární literaturou při dohledávání všech zmínek souvisejících s morisky.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako *velmi dobrou*.

V Praze dne 1. 9. 2016

Barbora Doležalová